

Memòria anual NuestroGhar

El projecte Nuestroghar neix del treball conjunt de Health Us Nepal amb Camina Nepal, amb l'objectiu de donar l'oportunitat de seguir estudiant més enllà de la classe 5, als nens i les nenes de la remota zona de Takla, Bamta i Chaura.

Amb aquesta finalitat, al novembre del 2022 en Gonzalo de Camina Nepal va pujar a Humla a visitar en Marc de Health Us Nepal, per analitzar el projecte i marcar-ne els objectius.

Un cop visitada la zona, es va redactar de manera detallada tot el projecte i a inscriure la casa d'acollida a Simikot i a buscar finançament per poder-lo posar en marxa. Gràcies a la Claudina vam tenir l'enorme sort de conèixer el Sr. Daniel i la fundació MAY-OUI que han fet possible el finançament necessari per iniciar el projecte.

El març 23, en Gonzalo i en Marc van comprar a Nepalganj tot el material escolar: llibretes, bolis, gomes d'esborrar, llapis, maletes... i roba pels nens i per la casa. Per les dificultats del transport i comunicació a la zona d'Humla, vam tardar 5 mesos en fer arribar tot el material a Simikot per "cargo" en avioneta. Teníem un total de 769 kg.

Des del març fins al maig, a Humla, en Marc va treballar per adaptar i adequar la casa del seu pare nepalès, on ha viscut aquests últims 6 anys, per ser la futura casa d'acollida dels nens i les nenes del Nuestroghar. S'han reformat les habitacions, la cuina, l'espai comú, el desguàs, instal·lació elèctrica i solar; i s'ha construït una gran sala d'estudi i joc on els nens poden estudiar i jugar de manera còmoda. Tots els costos de les obres de millora i la construcció les ha assumit en Marc amb l'ajuda de la seva família . També durant aquest temps s'han comprat els sacs d'arròs, lleties, oli, sucre, farina i altres queviures i productes de neteja i higiene personal. També llenya pel consum previst per tot un any. Tot això s'ha de fer amb molta anticipació i previsió, perquè fer arribar qualsevol cosa a Simikot costa molt i es tarda molt.

Paral·lelament a les millores de la casa, s'han visitat durant aquest temps, 7 vegades el poble de Takla, Bamta i Chaura. S'han fet reunions amb l'escola de la zona, amb les famílies i els estudiants. S'han establert criteris de selecció dels estudiants i familiars. Els més importants: motivació familiar i de l'alumne per seguir estudiant, la seva situació econòmica, comportament a l'escola fins ara... Degut a la gran dificultat de selecció i tantíssims nens i nenes candidats, ha sigut impossible escollir només a 6 nens, tal com s'indicava en el plantejament i pressupost inicial. Al final, després de molts dies de visita i de parlar amb les famílies, s'han seleccionat 9 nens. Amb la convicció de que tots farem esforços per fer possible la cabuda amb qualitat d'aquests 9 nens al nostre projecte. En Marc, a més de la reforma de la casa, de moment ha costejat l'equipament bàsic de la cuina i material d'ús diari de la casa. També ha acordat amb el seu pare nepalès perquè no cobri el lloguer de la casa, com a mínim aquest primer any d'adaptació, fins que no sapiguem el cost anual total del projecte a Humla, ja que tenim 3 nens més.

El Nuestroghar és una casa d'acollida mixta i per a totes les castes, per promoure la vida conjunta entres els nens i famílies de tots els orígens, un tema tabú i un autèntic repte encara ara a Humla. Sabem que aquest fet ens portarà dificultats, però estem motivats i preparats; i ho veiem efectiu i ho aconseguirem encara que sigui molt a poc a poc.

El mes d'abril s'inicia amb el nou curs la posada en marxa del projecte. Acolлим a Simikot els 9 nenes i nenes. Contractem la "Didi" (cuidadora principal) i un professor particular per les classes de matins i una professora de tarda. L'educació de l'escola pública de Simikot és encara força precària, el nivell de coneixement que adquireixen els seus alumnes, és molt dependent de les classes particulars que puguin rebre.

Un dia de cada dia dels nostres alumnes s'aixequen a les 6:30, esmorzen te nepalès amb galetes alguns dies, pa de motlle ó pa local altres dies. De 7 a 9 tenen les classes particulars amb el professor amb titulació universitària, en Khagendra (a part d'oferir classes particulars als nostres alumnes, ell és professor titular de l'escola pública Mansarowar de Simikot), són les classes més importants del dia. A les 9 fan l'àpat més important del dia: el dhal-bhat tarkari (arròs amb llenties i verdures). A les 10 comencen les classes fins a la 13h. De

les 13 a 14 h temps lliure i berenar. De 14 a 16h classes i activitat esportiva. De 16 a 17h temps lliure. De 17 a 19h temps de deures, dibuix, lectura de contes i jocs amb la professora Salina de tarda. De 19 a 20h lliure. A les 20h sopar dhal-bhat i tarkari i a les 21:30h a dormir.

A pesar de la monotonia de la gastronomia nepalesa, intentem variar els àpats dins de les possibilitats del lloc, amb espaguetis, pasta local, diferents tipus de verdures, sopes, patates i arròs local i mill. Un cop a la setmana carn, un cop a la setmana ou, i un cop a la setmana iogurt. Venen de llocs on menjaven carn un cop a l'any, durant les festes de Dashain (per ells festa equivalent el Nadal per nosaltres), i no sempre tenien un plat d'arròs al dia; perquè a Humla menjar carn, iogurt i ou és realment un autèntic luxe i una delícia. El temps de fruita es menja fruita. Fora de temps és impossible. Durant a les festes locals es fa el menjar típic segons la tradició local: Puri-tarkari, chiula, arròs amb llet, carn i diferents pastes fregides i dolços locals.

El dissabte és el dia lliure de jocs i sortides. Es fan excursions i pícnic a la natura amb la Didi i la Salina. Un cop el mes, la infermera de Health Us Nepal visita la casa d'acollida per xerrades sobre diferents aspectes de la salut i higiene.

La neteja de la casa es fa per torns de 3 en 3 per ajudar la Didi a fer la neteja general i rentar la roba.

Un cop el mes tenen visita familiar dels seus pares i mares a Simikot. De la mateixa manera un cop cada mes, els nostres nens i les nenes visiten el seu poble acompanyats de la Didi. Durant les vacances llargues, es parteixen les festes entre Simikot i als seus pobles.

Personal contractat:

- 1) Didi: jornada complerta i dedicació exclusiva. Sou 25.000 rupies (uns 172€). Personal responsable de la cura dels nens, del menjar, neteja i manteniment de la casa.
- 2) Professor Khagendra: 2 hores al dia. Sou 20.000 rupies (uns 138€). Fins a no trobar el Khagendra, professor compromès amb el nostre projecte, els primers 3 mesos ens va ajudar el Pawan, també un professor amb titulació universitària i treballador de diferents projectes a Humla.

- 3) Professora Salina: 2 hores al dia. Sou 15.000 rupies (uns 103€).
- 4) Coordinador Kali: (uns 69€). Aquesta figura és molt important. És una persona de la màxima confiança d'en Marc, que ha estat durant molts anys treballant junts amb ell, actualment també treballador del Health Us Nepal. El Kali és responsable del seguiment diari del projecte sobre el terreny i garantir el seu bon funcionament. És el responsable de la comunicació directa amb nosaltres, dels informes mensuals, dels comptes dels gastos, d'ajudar a la Didi de les compres. També fa reunions regulars amb els professors tant particulars com els nostres professors contractats per veure l'evolució i el seguiment educatiu dels nostres nens. De la mateixa manera fa reunions amb la resta del personal contractat, amb els nens i amb els familiars per detectar problemes i posar solucions i garantir el normal funcionament del projecte.
- 5) En Marc té comunicació directe amb tot el personal implicat al projecte, amb els nens i amb els pares; i es comunica 3 cops a la setmana amb ells de manera regular.

Health Us Nepal per ajudar amb una part dels costos del projecte Nuestroghar, assumeix el cost de l'assistència sanitària quan es posen malalts, els suplementes vitamínics i antiparasitaris preventius de manera regular i continuada. En cas de malaltia dels nens i d'Urgències, fins ara, el personal de Health Us Nepal està compromès a visitar a domicili i donar assistència i tractament. En quan els temes de salut a destacar dels nostres nens: el Rajendra té un grau de discapacitat en la mobilitat del seu braç esquerre degut a una caiguda quan era petit. I la Ramita és epilèptica amb tractament amb bon control fins ara. A destacar que amb la millora alimentària i suplementes vitamínics regulars i continus esperem millorar l'estat de salut bàsica de tots els nostres nens i nenes, perquè la desnutrició és la principal causa de malalties en aquesta zona.

També s'han seleccionat un nen de la zona d'Humla que hagi fet la selectivitat per realitzar estudis superiors a Kathmandu, i degut a la seva situació familiar no hauria pogut seguir estudiant. El nen seleccionat ha estat el Khawadorji Lama del poble de Bargown. El seu seguiment està sota la gestió de Camina Nepal a través del seu equip de treball a Kathmandu amb el pressupost de Nuestroghar.

El juny, es va fer el repartiment del material escolar, llibretes, bolígrafs, llapis, gomes, uniforme complet i motxilles a tots els alumnes de l'escola de Takla: 78 alumnes. També una caixa de sabó de rentar les mans i 2 galledes d'aigua de 20L i 2 galledes de 3L pels lavabos d'aquesta escola. Aquest proveïment a l'escola de Takla es farà en principi de manera anual.

El mes de juliol 23 la voluntària de Camina Nepal, la Carmen, va pujar a Humla per poder estar una setmana amb els nens del nostre projecte. Ha treballat sobre el terreny per millorar el funcionament del projecte en els seus inicis, ha pujat material escolar i sabates per tots els nens com a regal de la mare de Gonzalo. La Carmen ha fet incís en els objectius, les normes de bon funcionament, els hàbits d'higiene, els ha recordat les obligacions, els deures i els drets dels nostres treballadors i els seus compliments. Ha fet l'inventari de tot el material escolar comprat, s'ha reunit amb el director de l'escola pública i amb el coordinador del projecte sobre el terreny. Va ser una setmana molt intensa per ella, on ha compartit grans moments amb els nens i la Didi. Les despeses dels viatges de la Carmen han estat pagades pel projecte sota la gestió de'n Gonzalo. Però s'ha acordat, que a partir d'ara ja no es pagarà cap viatge ni es costejarà cap despesa dels voluntaris que vulguin pujar a Simikot.

Aquest any, sobretot els primers mesos, han estat un temps d'adaptació per tots nosaltres, tant pels nens, com pel nostre personal contractat com per les famílies. En general estem molt contents de la coordinació i el treball realitzat fins ara. Hi ha hagut problemes puntuals, però sempre s'han detectat a temps i s'hi ha posat solució.

Exemples de problemes: baralles entre nens, robaments de menjar i material de la casa d'acollida de part dels nens per portar a casa seva, disputes entre diferents membres de l'equip, enormes dificultats de transport i per fer arribar els recursos a Humla. Però tots aquets incidents i problemes, són la realitat del lloc que ens porten a elaborar estratègies de detecció, reacció, adaptació i la seva millor comprensió. Un dels problemes a destacar sobre el terreny seria el tema casta que ens ha portat a discussions i desavinences entre diferents famílies. Sabíem que això podria passar, però això no ens fa canviar el plantejament inicial, sinó ser més presents per detectar i resoldre la problemàtica que se'n pugui derivar. En general tots els nens i nenes i les seves famílies s'han adaptat

molt bé amb el fet de conviure amb les diferents castes d' igual a igual, excepte una nena i els seus familiars que han crispat en varies ocasions el bon funcionament, han anat de superiors sobre els altres i han trencat de manera repetida les normes bàsiques de convivència amb el nostre nou entorn. Realment s'havien buscat l'expulsió de Nuestroghar, però nosaltres en general som contraris a expulsions, que de fet seria la solució ràpida i fàcil. Es tracta de nens i nenes d'entre 11 i 15 anys, adolescents i en edat difícil, però també la millor època per aprendre, adquirir nous valors i treballar i potenciar el millor de cadascú. Per això estem a prop dels seus familiars, del seu entorn, perquè tant nosaltres, com els nostre personal contractat i les seves famílies i l'entorn també siguin part essencial dels nostres objectius. Creiem que donant temps es poden resoldre aquests problemes tant bàsics i d'aprenentatge per a tots, per això aguantem i treballem amb fermesa, calma i paciència que requereixen aquest tipus de fets en un lloc on els que es creuen per sobre dels altres, també són víctimes de les creences més inhumanes degut el seu fet cultural, familiar i històric. Això només ho pot corregir el temps i l'accés a l'educació de la població. Gràcies a vosaltres en això estem.

El novembre del 23, el Camina Nepal decideix sortir de la gestió del Nuestroghar sobre el terreny i deixar-ho a mans de Health Us Nepal per tal d'agilitzar el seu millor funcionament i evitar duplicitats. Però sense oblidar que tant el Camina Nepal com el Health Us Nepal han sigut part essencials d'aquest projecte i que han treballat de manera activa des dels seus inicis per la seva creació i execució.

Ara el 7 de febrer del 2024 en Marc visita Simikot i s'hi estarà fins la primera setmana d'abril. Valorarem sobre el terreny el funcionament global del projecte, relacions entre famílies, nens i el personal contractat. Per plantejar propostes de millora i solució dels dèficits detectats fins ara. Millorar encara més la comunicació contínua amb les famílies. Aquest any també es valorarà la possibilitat de rebre un nen més a la casa, ja que l'any passat va quedar exclòs tot i tenir els mateixos criteris d'inclusió que els altres 9 nens. Llavors vam acordar amb la seva família que fessin un any d'esforç i el fessin estudiar a Simikot i el 2024 revaloraríem la seva situació personal altra vegada.

Per finalitzar, dir-vos que en Marc era també un nen d'aquesta zona remota i aïllada de Himàlaia a qui li agradava molt estudiar; i amb gran sort va ser adoptat

pels seus pares de Girona i ha pogut estudiar Medicina i és metge. Als 18 anys va retornar als seus orígens, i als 24 anys, va fundar l'Associació Health Us Nepal per ajudar amb l'assistència sanitària de la zona d'Humla. Va estar més de 6 anys sobre el terreny amb dedicació plena i amb tot el seu equip tant a Espanya com a Humla, han aconseguit que el projecte funcioni molt bé i que sigui acceptat per la població. Ara, amb la vostra gran ajuda, toca seguir treballant amb les mateixes ganes, esforç i il·lusió amb el Nuestrorghar. La motivació i l'objectiu màxim d'aquest projecte educatiu és que també altres nens i nenes d'aquesta mateixa zona tinguin, encara que només sigui una mica, la mateixa oportunitat i sort que va tenir en Marc, perquè puguin estudiar, tenir una feina i en un futur ajudar també a la seva família i al seu poble a sortir de la precarietat.